

אור הגנוז

הרסנה

דברי חיזוק ואמונה ע"פ תורתו של רביה"ק, הנחל נובע מקור חכמה, צדיק יסוד עולם, רבי נחמן מברסלב זיע"א

גיליון 267

התחזקות

בכח הצדיק יש תקווה לכל הנופלים ואין שום יאוש בעולם כלל, כי אף על פי שנדמה לו שמירידה כזאת אי אפשר לעלות ח"ו, אף על פי כן יש חסד כזה אצל השם יתברך שגם משם יכולים לעלות, וכן אפילו אם ח"ו נפל עוד כמה וכמה פעמים בלי שעור, אף על פי כן כל תנועה שהוא רוצה לנשא עצמו בכל פעם לעלות מנפילתו, אינו נאבד לעולם, כי השם יתברך ותורתו הוא אין סוף ואין תכלית.

רבי ישראל דב אדסר

התחזקות

האם אנחנו מקפידים להיות עירניים בחיים הללו, לפקוח את העיניים לאל מה שסובב אותנו, לראות את ההשגחה המסובבת אותנו ואת כל החסד שמושפע עלינו. או שאנחנו מובלים במירוץ החיים, מבקשים לשרוד ומתמקדים רק בנקודות השליליות.

כדי להתחדש בחיים ולשמוח, אנחנו צריכים לעבוד על צורת ההסתכלות שלנו, לכוון נכון את התודעה, כל מציאות אפשר לפרשן לשני הצדדים, לנו יש את הבחירה כיצד לראות אותה ולהבין אותה.

אם נתמיד להסתכל תמיד על הכוס המלאה, אם נדון כל מצב, כל אדם וגם את עצמנו לכף זכות, אם נתבונן תמיד על הדברים החיוביים, נגדיל אותם, נעצים אותם, לאט לאט הדברים יחדרו פנימה, ישפיעו על המציאות שלנו, על הפנימיות, עם הזמן נרגיש שאנחנו הופכים לבני אדם אחרים, טובים יותר, שמחים יותר, מוארים יותר, וליבנו יתמלא ברגשות תודה והודיה.

חודש טוב ומבורך

יצא לאור ע"י אור הגנוז ברסלב

www.orphaganuz.co.il

נא לשמור על קדושת הגיליון

לקבלת העלון במייל:

orphagnuz@gmail.com

אחד היה אברהם רבי נתן - ליקוטי הלכות

שם שהתם היה רצען וכו' ולא היה יכול לגמור המלאכה כראוי, והמנעל שלו היה בשלושה קצוות וכו', והוא היה מתפאר בו מאוד כמה נאה ויפה המנעל הזה, והיתה שואלת לו אישתו אם כן מפני מה שארי בעלי המלאכות נוטלים שלושה זהובים בעד זוג מנעלים ואתה אינך לוקח כי אם אחד זהוב וחצי, השיב לה: מה לי בזה, זה מעשה שלו וזה מעשה שלי ועוד למה לנו לדבר מאחריים, הלא נתחיל לחשוב כמה וכמה אני מרויח בהמנעל זה מיד ליד, העור הוא בכך וכו', עיין שם במעשה כל זה והבן היטב.

כי במעשיה הזאת מבינים רוב העולם כמה דברים הנוגעים לעבודת השם יתברך, שצריכין להתנהג בדרכי התמימות ולהיות בשמחה תמיד, אפילו בעניות ודחקות גדול וגם עבודתו ותפילתו אינו בשלמות כלל, אף על פי כן יהיה בשמחה בחלקו תמיד אפילו בעניות ודחקות גדול וגם עבודתו אינה בשלמות כלל - אף על פי כן יהיה בשמחה בחלקו תמיד, ולא יסתכל על העולם כלל שיש להם פרנסה כנגדו בכפלי כפליים ויש להם אכילה ושתייה ומלבושים נאים וכו', אף על פי כן מלאים דאגות תמיד בריבוי חסרונות, וגם בעבודת השם בתורה ובתפילה הם גדולים ממנו אלפים פעמים, ואף על פי כן אל יפול בדעתו מזה כלל רק יהיה שמח בחלקו תמיד, כמבואר שם שהלחם שלו היה אצלו כל המאכלים שבעולם והמנעל שלו שגמר בכמה ימים ביגיעה גדולה והיה מלא חסרונות והרויח בו פחות הרבה מאחריים, אף על פי כן היה יקר בעיניו מאוד והתפאר בו הרבה ולא הסתכל על אחרים כלל, ואמר מה לי בזה, זה מעשה שלו וזה מעשה שלי.

ורבינו ז"ל רמז בעצמו אחר שסיפר מעשיה זאת שכוונתו לעניין תפילה ועבודת השם, כמו שמובא שם בסוף שאמר רבינו ז"ל ואם התפילה אינו כראוי היא מנעל בשלושה קצוות, והבן, עיין שם, היינו כנ"ל, שצריכין להתנהג בתמימות גדול כדרכי התם הנ"ל. וצריכין לדקדק בכל המעשה ליקח לעצמו מוסר ועצות מדברי התם הנ"ל וליילך בדרכיו ולהיות בשמחה תמיד, ואל יבלבל אותו העולם כלל, ואפילו חבריו שזוכין לתפילה ועבודה הרבה יותר ממנו, אף על פי כן אל יפול בדעתו מזה כלל, רק יהיה בשמחה תמיד בכל נקודה ונקודה טובה שמרויח בתפילתו ועבודתו איך שהוא, עיין שם במעשה ותבין.

אורח חיים ג' - הלכות פסח ט'

כל אדם צריך שיעבור עליו הרבה הרבה קודם שזוכה לכנס אל הקדושה, וכמו שעבר על אדם הראשון מאה ושלושים שנה שרצה לשוב, ודווקא בכל אלו המאה ושלושים שנה באו רוחות וכו' וחימומו אותו וכו' עד שברא וכו' כשרז"ל (עירובין י"ח), ובודאי נחלשה דעתו מאוד מאוד בכל פעם, כי כבר היה לו יצר הרע גדול כמבואר בדברי רז"ל, ובודאי רצה הבעל דבר להפילו בדעתו בכל פעם, אבל הוא התגבר כנגדו בכל עת ולא הניח דרכי תשובתו שעסק בהם בכל המאה ושלושים שנה, עד שזכה בסוף להוליד בדמותו כצלמו את שת, שממנו הושתת העולם, ויצאו ממנו האבות ומשה ומשיח.

כי זה עיקר הניסיון של האדם, אם יתחזק את עצמו בכל הירידות שבעולם רחמנא ליצילן בכל מה שיעבור עליו, שתמיד בכל יום ובכל עת יתחיל מחדש, וירגיל את עצמו בשכחה, לשכוח מה שעובר עליו, וידמה בדעתו כאילו נולד היום וכמבואר בדברינו כמה עצות ודרכים נפלאים בעניין זה איך לחזק את עצמו בכל עת. ולא יפול בדעתו מחמת שנדמה לו שחבריו בני גילו טובים ממנו הרבה, כי אף על פי שהיא מידה טובה להיות עניו ולהחזיק כל אדם טוב ממנו, אבל אם יפול בדעתו ע"י זה חס ושלום, אין זה ענווה, אדרבא זהו גדלות גדול, שאין נאה לו שיעבוד איזה עבודה להשם יתברך ועדיין הוא רחוק כל כך וחבריו כבר זכו למה שזכו, כי אסור להרהר אחרי המקום, ומי יודע מאיזה מקום הוא ובאיזה מקומות נמשך ע"י מעשיו, כי אין אדם דומה לחברו כלל.

וכעין זה שכתב רבינו ז"ל על הפסוק "אחד היה אברהם", שעיקר התקרבות אברהם אבינו עליו השלום להשם יתברך היה ע"י שחשב תמיד שהוא רק אחד בעולם ולא הסתכל על שום מונע ומעכב ומבלבל וכו'. ובאמת כמו שיש כמה מיני מניעות מהמונעים הרשעים או מתנגדים הרוצים למנוע מהאמת בכמה הסתות ופיתויים ודברי ליצנות וחלקלקות וכו', כן יש גם כמה מיני מניעות וחלישות הדעת אפילו מחבריו ואוהביו באמת, וכל זה אי אפשר לבאר בכתב, רק כל אחד יבין בעצמו כפי עניינו.

וכנגד כל מיני מניעות וחלישות הדעת שבעולם צריכין לילך בדרך הנ"ל, בבחינת אחד היה אברהם, לחשוב כאילו הוא יחידי בעולם כנ"ל, וכמו שמובא בהמעשה של החכם והתם, מבואר

הפחות שבאנשי אני מוליך אותו בדרך של צדיק גדול!

שאלה- אני נשוי ואב לחמישה, לאחרונה פתחנו עסק וברוך השם הוא מרוויח אבל לא מספיק, כבר עתה המצב לוחץ ואני מרגיש שאני לא יכול להתמודד עם החובות והשכירות, מה עלי לעשות, האם לעקור עם משפחתי למקום אחר זול יותר או לעשות פעולה אחרת?

תשובה- אתה צריך לדעת שהחיים לא קלים לאף אחד, כל אחד יש לו את הניסיונות הקשים והמרים שלו וצריכים לראות איך מקלים מעצמם את העול הכבד של הפרנסה, אשר באמת זו קללה של "ביזיעת אפיך תאכל לחם".

הדבר הראשון- אתה צריך לשמוח מאוד מאוד עם אשתך ועם ילדיך ולתת בכל יום תודה לקב"ה על המתנות שנתן לך וברגע שתתחיל לראות בחסד של הקב"ה אזי יתרחב בך ליבך לגמרי והכל יסתדר אצלך. ואמר רבינו ז"ל שיעקר העשירות באה בזכות האישה ובזכות הצניעות שלה, על כן תראה לשמוח וכבד את אשתך.

הדבר השני- אסור לאבד את העשתונות וליפול לקטנות המוחין, כי האדם לא יודע במה יתפרנס, הים יש לו עסק זה ומחר יש לו עסק אחר, העיקר לצאת מקטנות המוחין, ואמרו חכמינו: מי שברא יום- ברא פרנסתו. שנאמר "לי הכסף ולי הזהב" ואת זה צריך לחקוק טוב טוב בדעתו שהפרנסה באה רק ממנו יתברך, ולכן אתה צריך להרגיל את עצמך לדבר אל הקב"ה בשפת האם שלך, להודות לו ולבקש ממנו כל מה שאתה צריך ולספר לו הכל מכלל.

מה כבר יהיה אם תעקור למקום אחר? אם נגזר על האדם עניות ודלות, זה ירוץ אחריו איפה שרק לא יהיה ולכן אין זו עצה לברוח, וכמו שאמר מוהר"ת ז"ל לאדם שרצה לברוח מהבעלי חובות שלו ובא להתייעץ עימו כדת מה לעשות, ענה ואמר לו מוהר"ת: אם כבר לברוח עדיף לברוח את הקב"ה ולבקש ממנו יתברך כל מה שהוא צריך. כי מה שתפילה פועלת שום דבר שבעולם לא פועל, וחבל מאוד שבני אדם לא מטים אוזן קשבת אל עצותינו של רבינו שנתן לנו עצה כל כך קלה- שכל מה שהוא צריך רק יפתח את הפה וידבר אל הקב"ה ואז הכל יתהפך לו לטובה.

דיבורי אמונה רבי לוי יצחק בנדר

לעתיד, זה גם טוב, ולפחות יש בזה מחאה נגד הרע... בזה מוכיח שאינו מנותק לגמרי מהש"ת... עדיין לא שכחנו ממנו.

שכחה היא סמל של יאוש וחידלון, ואם בכל זאת מיד פעם אנחנו מצליחים להתנתק אפילו לרגע אחד מן הרע, אות וסימן הוא כי עדיין לא שכחנו לגמרי, עדיין אין מתיאשים, עדיין אין אנו מנותקים חלילה ממקור החיים... אמנם אני ללעג ולקלס, אני מלא שטויות והבלים, אבל אף על פי כן אני נושא עיני השמימה ואני מוחה... אני מכריז שאיני רוצה להתנתק ממך... עדין אני זוכר אותך, עדיין לא שכחתי ממך לגמרי!

וזאת לדעת, כי אין אלו רגעים של ניתוק מהרע ולא יותר, אלא על ידי רגעים של התנתקות מהרע, עתידים לצאת ממנו לגמרי ובמשך הזמן להפוך לאיש כשר בשלמות, כי זהו הסדר, מתחילים ברגעים, אך הם משמשים כתנופה והתקדמות לצאת לגמרי. הדבר הוא עבורינו התחזקות גדולה, שנשיאת עניים להקב"ה היא כל כך גדולה, עד שהזהר מכהנה אותה בגדר של "קבלת עול מלכות שמים" ובודאי יכול להשתנות מאוד לטובה ע"י זה ולהפוך לאיש כשר כדבעי.

הכתוב אומר "לרגעים תבחננו" אכן, כמו שברגע אחד אפשר חלילה וחס להיכשל ולעשות רעה, כגון מחשבה רעה או הסתכלות אסורה, כמו כן ברגע אחד אפשר לרכוש נתח ראוי של טובה... ה"רגע" צריך להיות חשוב ויקר עד מאוד, הן להשמר מרע והן לחטוף טוב, ברגע אחד יכולים להתרחק מהרע, ובה בשעה להתקרב לטוב.

כלומר, יש בזה גם התחזקות וגם התעוררות, ברגע אחד בלבד כבר ניתן לעשות מהפכה ולהתקרב להשם יתברך, אך לעומת זה יש בזה אזהרה והתעוררות גדולה, שברגע אחד אפשר להפסיד הרבה מאוד, ח"ו. וכאשר הדבר יעמוד לנגד עיני האדם, הוא יעבור כראוי את ימיו ושנותיו.

קיימים אנשי מעלה, צדיקים וקדושים אשר מסוגלים להיות דבקים בבוראם במשך שעות רבות ברציפות, ואף ימים שלמים ואינם שוכחים ממנו אף לרגע... אולם אנחנו, אנשים כערכינו, המעברים שעובר על כל אחד ואחד, שאין רגע אחד דומה לחברו, צריכים אנו לדעת שאפילו לתת רגע אחד להשם יתברך גם זה טוב מאוד... רגע אחד להתנתק מן הרע ולישא העיניים השמימה בקבלה טובה

כל הצדיקים הם רק ענפים ממנו!

יש צדיק אמיתי שהוא יסוד העולם כמו שכתוב וצדיק יסוד עולם. וזה הצדיק הוא רק יחיד בעולם, כי הוא יסוד עולם, שכל הדברים נמשכים ממנו. ואפילו כל הצדיקים הם רק ענפים ממנו, כל אחד לפי בחינתו. וזה הצדיק הוא ענו ושפל ומשים עצמו כעפר ועל ידי זה יש לו כח המושך להמשיך כל הדברים אליו והוא ממשיך כל ההשפעות לעולם. והוא הפאר והיופי והחן של כל העולם כולו והוא בחינת הבעל בית של בית המקדש, כי הוא מאיר לבית המקדש ולכל העולם כולו. וכשזה הצדיק נתפרסם ונתגדל שמו בעולם, על ידו נתגדל שם השם יתברך. (אוצר היראה-צדיק)

הצדקה והמצווה הגדולים בעולם... לפרסם את הצדיק יסוד עולם!

פאזון יוניק אפרסם ואלפסיל את טוית רבינו בקדול, צדיק האמת ולקבל פזץ בחובל
 הביאת אלונים של 'אור האנוש' ברוסב' בדואר: 0544-525396 / 03-9091753

בסיפור המעשה משבעה בעטליר'ס של רבינו הקדוש מסופר על הילד והילדה שנאבדו ביער וכך כתוב: "ואבדו ובכו, כי לא היה להם מה לאכול, בתוך כך בא אצלם 'בעטליר' אחד עם השקים שלו, שנושא בהם לחם, והתחילו הבנים להתקרב אליו ולהיות כרוכים אחריו ונתן להם לאכול ואכלו ורצו גם שיקחם עימו ולא רצה וברכם שיהיו כמותו".

הבן והבת הם כל אחד ואחת מאיתנו, כולנו נאבדים ביערות החיים, וכאשר אנחנו מגיעים למצב של ריקנות, אם בחיים עצמם ואם בלימוד התורה ועבודת השם, אם נתחיל לצעוק ולבכות על כך, מיד יגיע ה'בעטליר' שהוא בחינת הצדיק ויתן לנו לחם לאכול, שזה בחינת התורה שלו, שמחיים כל נשמה. כאשר אנחנו טועמים ואוכלים מתורתו של הצדיק, אנחנו נהיים כרוכים אחריו ורוצים שיביא אותנו למדרגתו, אך הדבר בלתי אפשרי, כי אין ביכולתנו לעבוד את השם במדרגתו של הצדיק, רק הוא מברכנו שנהייה כמותו בבחינה שלנו, במיצוי הכוחות והפוטנציאל שלנו.

מהוא אותו לחם שנותן ה'בעטליר'? ומה כה מיוחד בו? ובכן אותו הלחם הוא בחינת התורה של הצדיק, אותה תורה שנותנת חיות ומלמדת את האדם כיצד לשרוד ביערות החיים. וכך כתב רבי נתן, בליקוטי הלכות, נטילת ידיים ו': "וזה ידוע שאין מזמנין על הפירות בברכה אחרונה, רק על הלחם, כי רק הוא משיב ומזין. על כן העיקר הוא הלחם, כי הלחם אף על פי שאין מרגישים בו כל כך טעם ומתיקות כמו בשאר הפירות והמאכלים, אף על פי כן הוא עולה על כל המאכלים והוא עיקר כולם, וכל זה מרמז לנו על בחינות בלימוד התורה הקדושה, כי ישנם חילוקים רבים בעניין הדעת והחכמה.

כי יש לימודים שיש בהם חכמות גדולות וסברות והמצאות, אבל אינם מועילים אל התכלית כלל, ויש כאלה שאפילו מזיקים אל התכלית כגון הלימודים של חכמות חיצוניות, שיכולים להביא את האדם לכפירה ח"ו, משם מחכמות ולימודים אילו נמשכים טעמי הפירות והמאכלים המזיקים לאדם. אך אפילו אלו העוסקים בחכמות התורה ובפילוסופיה לשם שמיים וטועמים טעם נפלא בתורתם, שמשם נמשכין כל שאר טעמי הפירות והמאכלים, אף על פי כן אין זה עיקר התכלית והשלמות. כי העיקר הוא הלימוד הקדוש שמביא לידי מעשים טובים ומידות ישרות, לשוב מעבירות ולהציל את ישראל מעוונות שזה עיקר הרחמנות על ישראל. כי לא המדרש העיקר אלא המעשה והעיקר שתתקיים התורה והמצוות אצל כל אחד ואחד כל ימי חייו בכל מה שיעבור עליו, וזה עיקר לחמה של תורה, שהוא בחינת הלחם, בחינת "לכו לחמו בלחמי" ועל כן עיקר ברכת הזימון הוא רק על הלחם, שיש בו כח להחיות את האדם ולקיימו כל ימי חייו".

האדם צריך לעבור על גשר צר מאוד והכלל והעיקר שלא יתפחד כלל!

צריך לחזק את עצמו באמונה ולבלי לכנוס בחקירות כלל רק להאמין בהשם יתברך באמונה לכד בלי שום חקירות כלל. (שיחות הר"ן ל"ג)

- שלוחה 1- שיעורים ב'ליקוטי הלכות' של רבי נתן
- שלוחה 2- שיעורים כלליים בדרך ובתורות של רבינו
- שלוחה 3- שיעורים בסיפורי מעשיות של רבי נחמן
- שלוחה 9- שיעורים ברסלב בשידור חי

מקושרים
 03-77-398-66
 קו השיעורים אור הגנוח ברוסב

ליקוטי מוהר"ן רבי נחמן מברסלב

כי באמת צריכין דווקא לסלק את המוח, כי צריכין להשליך כל החכמות ולעבוד את השם בפשיטות, כי צריך שיהיו מעשיו מרובין מחכמתו ולא המדרש הוא העיקר, אלא המעשה. ועל כן צריכין לסלק כל החכמות ולעבוד את השם בפשיטות, בלי שום חכמות. לא מבעיה חכמות של שטות, של סתם בני אדם, אלא אפילו חכמות גמורות, אפילו מי שיש לו מוח גדול באמת, כשמגיע לאיזה עבודה, הוא צריך להשליך כל החכמות ולעסוק בעבודתו יתברך בפשיטות. וצריך אפילו להתנהג ולעשות דברים שנראה כמשוגע בשביל עבודת השם, בבחינת: באהבתך תשגה תמיד. שבשביל אהבת השם צריכין לעשות דברים הנראים כשיגעון, כדי לעשות מצוותיו ורצונו יתברך, כי צריכין להתגלגל בכל מיני רפש וטיט בשביל עבודת השם ומצוותיו יתברך, ולא דווקא מצווה ממש, אלא כל דבר שיש בו רצון השם נקרא מצווה. כי יש תרי"ג מצוות, ואילו התרי"ג מצוות יש להם ענפים רבים וכל דבר שיש בו רצון השם יתברך, שעושין בו נחת לאביו שבשמים, הוא בחינת מצווה, וצריך לגלגל עצמו בכל מיני רפש וטיט כדי לעשות איזה רצון ונחת להשם יתברך.

ליקוטי תנינא ה'

סיפור צדיקים

בתקופת האדמו"ר מסלונים היה מצב שהיו לוקחים אנשים בני תורה, יראי שמים ומורידים אותם מדרך הקדושה לצד של ההשכלה. היה חסיד אחד שהיה לו בן ירא שמים גדול עם פאות, אביו היה שמח וגאה בבן הזה שהיה ירא שמים ויושב ומשקיע כל כולו לעמל התורה. אבל האבא לא ידע שהבן התחיל להתברך לאותם היהודים שמורידים מהדת יובר הבן תוכו לא כבר.

באחד השבתות האב הלך עם בנו לטיש אצל האדמו"ר מסלונים, הרחבה התמלאה בחסידים שבאים לראות את הקודש, כולם התאספו מסביב בשמחה ובמורא והתחילו לשיר לכבוד הרבי. כמנהג האדמו"רים בטיש לחלק פירות לחסידים, הרבי גם כן חילק תפוחים ופירות לחסידיו וביניהם עמד אותו אבא עם בנו "מוישל" - (מושל). האדמו"ר כשראה את הגוי קרא לו מוישל - מוישל קח תפוח שיהיה לך הצלחה. מוישה היהודי הילד חשב שהאדמו"ר קרא לו וקפץ לקחת את התפוח מידיו של הרבי. הרבי התסכל עליו ואמר לו בחמימות, מוישה אתה קצת בשמחה לקחת את הפרי קח, אבל אני רוצה שאתה תהיה "מוישה" ולא "מוישל בגויים". מוישה לא הבין מה האדמו"ר מתכוון אבל הבין שהאדמו"ר יודע מה הולך איתו איך שנגרר עם החברה הרעה. על אבא שלי אפשר לעבוד ולהסתיר, אבל מהאדמו"ר אי אפשר להסתיר, הרבי רואה את הכל.

בוקר אחד מוישה התעורר והחליט לעזוב את הבית, השאיר את התפילין את הכיפה בחדר ויצא לערי רוסיה ולאחר זמן התגייס לצבא הרוסי. מוישה היה חזק ובריא, נכנס לחיל קרבי נלחם והתאמן עד שנהיה קצין ולבסוף נהיה בכיר ולאחר תקופה הפכו אותו להיות מושל מאחת העיירות ברוסיה וקיבל וילה ורכוש וכבוד רב. באחד הימים מוישה מסתובב בביתו הרחב והגדול הנאה והמפואר, עומד בחלון ובוהה לכיוון הנוף האדיר, פתאום נזכר מוישה במשפט הנורא של האדמו"ר "מוישה מוישה אני רוצה שתהיה מוישה ולא מוישל בגויים" משפט זה הדהד בו וחדר שוב, מוישה הרגיש כאילו נכנסו בו חרבות בלב, אם האדמו"ר ראה את זה סימן שהאדמו"ר יודע לאן זה יוביל. כך זה רדף אותו יום אחר יום עד שהחליט לברוח בשקט.

יום אחד היתה שליחות לאחת המדינות, מוישה החליט לקחת את הזדמנות הזאת כדי לברוח והציע את עצמו למשימה, כולם נתנו לו את הכבוד ובאמת במחשבה שהוא ראוי לזה. כך נסע הוא ואשתו וברחו ממקום מגוריהם והוא חזר עם אשתו לארץ הקודש ארץ ישראל ללוד ושם שמו אותו מפקד במטרה בלוד ועשו לו כבוד גדול.

לילה אחד מוישה ישן וחולם על אביו שאומר לו "מוישה אתה לא זוכר שאתה חסיד סלונים למה אתה לא הולך לאדמו"ר" מוישה התעורר מהחלום והתעלם גם למחרת שום החלום ושוב התעלם כך חמישה ימים עד שכבר מוישה לא יכל עם הפחד. מוישה הלך לאחד השוטרים ושאל אותו בסקרנות האם יש מישהו שהוא חסיד סלונים בתל אביב, השוטר אמר לו בהתפלאות, למה להגיע עד תל אביב אם יש לנו כאן במטרה חסיד כזה מוישה שמח לשמוע ימים עד שכבר מוישה לא יכל עם הפחד. מוישה סיפור לו שהוא היה ברוסיה ואביו הגיע אליו בחלום כבר חמישה ימים ללכת לאדמו"ר. שאל אותו החסיד מה השם שלך. המפקד אמר לו משה "מוישה". החסיד נבהל, אתה מוישה שחיפשו אותו ימים ולילות כך התרסקת עד שפל של מדרגה. שניהם הלכו לאדמו"ר מיד האדמו"ר קרא לו בוא כנס אלי לחדר. מוישה נכנס לחדרו של הרבי. הרבי שוחח ודיבר אל ליבו וכשמוישה יצא מהחדר יצא מ"מוישל" ל"מוישה" וחזר להיות החסיד של הרבי.

עלים אתרופה

רבי נתן

אלהינו לצנינו אנה לצנינו, אידך ארבי קדוש אמיתי
 כפה, רבי 'באלמא דיין', אלר הוא נאמאדנו מרות באלה,
 פלאות וידיעות אלוקות כפה, נפלאות באלה, ורבי 'באלמא
 דאמי' כי פזיקר נפץ למ בחסדו ימרוק כל אחד כפי מה לסא
 יסורים ומסר נפשו בליא אלהתקרב אלמנו ואתרנו בקדושה, פמוליק אותנו בדרכ
 פאמת ומחנים באינו באמת מרות מלה אמית, מורה לבינה וביא סבה אלק
 בדרכי אבותינו הצדיקים באמתיים. וזמר בני חזק ואמית אל מלכות ואל מות
 כי פלם אלוקינו פבולק צמנו רבולטיץ אותנו, אל יצבנו ואל יטלנו. וכונו לצנוח
 אדונו מוקינו ובינו ציל בלצנו, ואמר כפה פאלון "מר יל אנו אלהבייל, בלביאנו
 נברא פולוק" ואלו פדיבורים בקדושים ופטרבורים צריכים זמר לצבור מאוד בל
 יום ויום.

מכתב קצ"ח

משיבת נפש רבי אלתר טפליקר

שצריך האדם לעלות מדרגא לדרגא, צריך שיהיה לו ירידה קודם העלייה, כי הירידה היא תכלית העלייה. ומזה יכול כל אדם להבין כמה הוא צריך להתחזק בעבודת השם ולא יפול לעולם בדעתו מכל הנפילות והירידות שבעולם, כי אם יתאמץ ויתחזק בלבי להסתכל על זה בשום אופן שבעולם, אפילו אם יעבור עליו מה- יזכה לבסוף, שיתפכו כל הירידות לעליות גדולות, כי הירידה היא תכלית העלייה. ויש בזה הרבה לדבר, כי כל אחד שנפל למקום שנפל, נדמה לו שעליו אינם נאמרים דברים האלה, רק לגדולים במעלה העולים בכל פעם מדרגא לדרגא. אבל באמת תדע ותאמין, כי כל הדברים אלו נאמרים גם על הקטן שבקטנים והגרוע שבגרועים, כי השם יתברך טוב לכל תמיד.

תהילה
 חוברת תפילות
 מהודרת וצבעונית
 עם 15 תפילות
 מיוחדות לבת ישראל
 מבצע ליזימי הרבים

3.00 ₪

0544525396
039091753

הגן עדן של רבי נתן

ונתתי לכם לב הוא קיצור לקוטי הלכות ובו כ-300 רעיונות מרכזיים מליקוטי הלכות שהם הבסיס והיסוד לתורתו של רבינו הקדוש.

תאמין שיכולים לתקן מגוון נושאים העוסקים בדרכי התשובה והתיקון להגיע לשמחה פנימית ואמונה בספר בין 380 עמ'.
 להפנות: **03-9091753**

חבילת מתנות למזמינים את הספר הגן הנעלם

ספר חדש בהוצאת אור הגנוז ברסלב המתאר את דרך התשובה והחיפוש אחר נקודת הנשמה הפרטית והגן הנעלם הנמצא בכל אחד מאיתנו של על פי התורות והמעשיות של רבינו הקדוש.

חבילה של 50 חוברות דיסקים ומדבקות מתנה.

השיעור המרכזי עם ברוך זרובבל מארגון 'אור הגנוז ברסלב' מתקיים:
 בימי שלישי, בשעה 20:00 בבית"כ 'חזון יוסף', יהודה הנשיא 47 הדר גנים, פ"ת.
לפרטים: יובל- 052-7180292 עמרים- 055-6737772

אוצר היראה צדיק

הצדיק האמת הוא רחמן מאוד על ישראל, כי הוא מרחם הברחמנות אמיתי על ישראל להכניס בהם דעת קדושה, להודיעם כי השם הוא האלוקים ולהוציאם מעוונות שזהו עיקר הרחמנות על ישראל. כי ישראל עם קדוש ואין הם יכולים לשאת עליהם את משא העוונות אפילו יום אחד והוא יודע מעלות קדושת ישראל ודקותם ורוחניותם. על כן מוסר הצדיק את נפשו בכל פעם עבור ישראל להחזירם למוטב ולבקש ולהתחנן להשם יתברך שיסלח להם, גם הוא משתדל להשאיר דעתו לדורות לנצח שזהו עיקר שלמות הצדיק אחר הסתלקותו שיאיר דעתו הקדושה בעולם מדור לדור לנצח.

עיקר ההארה והדעת שמאיר צדיק האמת בעולם הוא להאיר בדרי מעלה ובדרי מטה, דהיינו להראות לגבוהים במעלה שחושבים להגיעו לאיזה מדרגה או הבנה בהשם יתברך שעדיין עוד הדרך ארוכה ואין הם יודעים כלל בידיעתו יתברך ולהיפך להודיע לדרי מטה שחושבים שהם רחוקים מאוד ממנו יתברך ואליהם לא שייך כלל כל הדיבורים האלו, שהם דווקא קרובים מאוד אליו יתברך ועדיין השם יתברך איתם ועימם תמיד, כדי לחזקם ולאמצם שלא יתיאשו בשום אופן שבעולם, ועל ידי זה הוא כולל את כל העולמות יחד עליון בתחתון ולהפך ומקיים כולם בכוחו הגדול.

האדם לא בא לזה העולם כי אם להשיג התכלית. כי אי אפשר להנשמה להשיג התכלית, דהיינו להכיר אותו יתברך כראוי כי אם על ידי שתיה בזה העולם דווקא. אבל העיקר הוא על ידי מנהיג הדור האמיתי. כי אי אפשר לאדם להשיג התכלית בזה העולם, כי אם על ידי הצדיק האמת הגדול במעלה שהוא בחינת משה רבנו, שהוא דווקא יכול להאיר בנו ידיעת והשגת התכלית על ידי כל הבריות שבזה העולם. ואפילו אם אנחנו בדיוטא התחתונה בשפל המדרגה כמו שאנו יודעים בעצמנו בדור הזה, אף על פי כן בגודל כוחו של מנהיג האמת הוא יכול להאיר גם בנו השגת התכלית בכל אחד ואחד.

העולם לא נברא רק בשביל שצפה השם יתברך את ההתפארות והשעשועים שיקבל מישראל, וכל הבריאה כולה נבראה בשביל ההתפארות שיקבל השם יתברך בפרטיות מכל אחד ואחד מישראל. על כן הצדיק האמת מבקש ומחפש תמיד לגלות הרצונות של השם יתברך ומחפש נקודות טובות בישראל על ידי התמקדות במעשיהם הטובים. ומעלה כל הרצונות הטובים של ישראל לפני השם יתברך.

כל זמן שאין האדם זוכה להתקרב באמת אל צדיק האמת, אזי אף על פי שלומד ומתפלל תמיד אין הוא מרגיש טעם אמיתי בעבודתו.

כי רק הצדיק יכול להשלים לו חסרונותיו ולהשיב לו אבודותיו, רק הבעל דבר מניח את עצמו על זה מאוד למנוע מהאדם להתקרב לצדיק האמת שבזה תלוי כל שלמותו וקדושת יהדותו. כי עיקר רפואת הבת מלכה בשלמות הוא רק על ידי הצדיק הגדול מאוד שיודע להוציא את כל העשרה מיני חיצים שנזרקו על האדם על ידי הבעל דבר. והמקורבים של הצדיק והחוסים בצל כנפיו באמת הם צריכים להתחזק תמיד כל ימי חייהם ואין הם צריכים לחוש ולדאוג כלל, רק לחסות ולבטוח ולהישען באמת על כח וזכות הצדיק הקדוש ההולך לפניהם.

אם אינך מרגיש כבר שום טעם בחיים! אחי היקר, שכשיו זה הזמן להתחיל מחדש..

איש אחד פתח חשבון בבנק, לאחר חודש מתקשר אליו פקיד הבנק ואומר לו: "אדון כהן! אתה נמצא בחובה בבנק" אומר לו כהן באדישות "ומה היה המצב לפני חודש?" אומר לו הפקיד: "לפני חודש היית בזכות".

"תגיד לי!" עונה לו כהן "כשאני הייתי בזכות התקשרתי אליך?!"

גם במישור הרוחני קיימת דחיקת השעה, הגורמת לאדם להפסיד את משאלותיו. אמת ויציב שאכן יש לנו רצונות טובים ואמתיים, אבל צריך להיזהר מסוגי החלטות, שהולכים לכבוש את הפסגה ביום אחד. מה שנקרא 'ריבוי אור' וכמו שכותב החובת הלבבות: "והזהר מן הריבוי וההפלגה מבלי הדרגה פן תאבד, כי רוב השמן בנר היא הסיבה לכבות אורו" (שער אהבת השם-פרק ז'). כי כמו שכאשר יש יותר מדי שמן בנר, השמן מכבה את האור, כן גם ע"י שעולים יותר מדי מהר, עלולים להפסיד הכל. וכמו שמסביר רבי נתן: "והכלל- כי אי אפשר לדחוק את השעה כלל, כי תכף שרוצין להתקרב להשם יתברך באמת, אזי צריכים להיזהר מאוד מהריסה, שלא לדחוק את השעה ח"ו, כי רוב ההרפתקאות שעוברים על האדם, הוא רק ע"י זה, שזה בחינת אזהרת 'פן יהרסו' שהזהירם לישראל בשעת מתן תורה, רק צריכים להמתין ולצפות ולחכות הרבה לתשועת השם".

על האדם לדעת שלשנות הרגלים שהשתרשו אצל האדם, להשתחרר מתאוות או מידות רעות, זה לא דבר שנעשה בבת אחת. אלא כמו שנאמר "מעט מעט אגרשנו מפניך", כל דבר נקנה ע"י עבודה איטית עקבית ומאומצת, שבדרך כלל אורכת ימים ושנים. אך בינתיים במשך כל אותו הזמן, על האדם להיזהר שלא לדחוק את השעה ולהיכנס לעצבים ולעצבות, אלא רק להתפלל ולהמתין בסבלנות לישועה.

רבי נתן מבאר את הפסוק "לא בשמים הוא וגו' ולא מעבר לים הוא וגו' כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיך ובלבבך לעשותו" (דברים ל, יב-יד) שאין הקב"ה חפץ מהאדם שיעלה לשמים, דהיינו שיעשה עבודות גבוהות דווקא, מה שאין בכוחו לעשות, רק השם יתברך חפץ מהאדם שיעשה מה שאפשר לו לפי מדרגתו, דהיינו שילך מדרגא לדרגא. נמצא שאין האדם צריך כי אם לעבוד את השם יתברך לפי מדרגתו, דהיינו שימשוך עצמו מעט מעט... כי באמת התורה והעבודה שאתה צריך לקיים כפי רצונו יתברך הוא קרוב אליך מאוד, כי אין אתה צריך אלא רק להתגבר ולעלות ממדרגה למדרגה הסמוכה שהיא קרובה אליך מאוד".

אנן טובה עיונים בסיפורי מעשיות

בסיפור המעשה מאבדת בת מלך לאחר שבת המלך נותנת למשנה למלכות הוראות כיצד להוציא אותה הוא עומד בנסיון "ביום האחרון היה הולך לשם וראה מעיין הולך והמראה אדום והריח של יין. ושאל את המשרת: הראית שזה מעיין, וראוי שיהיה בו מים והמראה אדמומית והריח של יין?"

המשנה למלכות שהוא כל אחד מאיתנו שמחפש את נקודת הנשמה הפרטית שלו, רואה מעיין של מים והמראה והריח של יין. המים הם צורך קיומי לחיות האדם, כמו כן ישנם דברים הכרחיים לאדם בעולם הזה כמו המים, כגון אוכל, מנוון, המשך הילודה, שהם הבחינה של המים שהאדם חייב אותם כדי לחיות בעולם הזה, הוא חייב לאכול, הוא חייב כסף כדי לחיות, הוא צריך להביא ילדים לעולם, אפילו צריך קצת כבוד והערכה לחיות נפשו.

אם האדם לוקח ומשתמש בדברים הללו במיטת הנכון ובהיתר ולא באיסור, הרי הוא יכול לחיות חיים מאושרים, אבל הרבה מבני העולם לוקחים את המים והופכים אותו ליין, במקום להבין שהטעם וההנאה שיש בתאוות נועדו כדי להיטיב לאדם ולשמח אותו, הם הופכים את התאוה לתכלית, כלומר שבמקום להרוות את הצימאון במים חיים ולקחת את אותן התאוות הכרחיות לקיומו במידה הנכונה ולהסתפק מהם. הם רוצים עוד ועוד ומשתכרים מהכוח ומתאוהו. וכמו שמי ששותה מהיין בלי גבול ומידה נהייה מכור לו, כמו כן מי שרודף אחר תאוות העולם הזה נהייה מכול להם.

"והולך וטעם מהמעיין. ונפל וישן מיד כמה שנים עד שבעים שנה" כאשר האדם נופל בתאוות הרי שהוא נופל לשינה. השינה היא כמובן שינה רוחנית, כאשר האדם אינו מחובר לתכלית, אינו מחפש ועוסק בעיקר, ולא מחובר להשם יתברך. ישנם הרבה אנשים שכלפי חוץ נראים כמי שעושים חיים ומלאי מרץ וחיות, אבל הם ישנים את ימיהם, ואומר רבינו הקדוש שגם בקדושה האדם יכול ללמוד ולקיים מצוות אבל לישון את ימיו, כלומר שכל התורה והלימוד שלו אינו מביאים ומקרבים אות אל התכלית ואל השם יתברך, והמצוות שהוא מקיים הם רק מצוות אנשים מלומדה.

תיקון הכללי להפצה

תיקון הכללי גודל כיס מפואר בדפי כרמו עם למיניצה

ב-1.00 ₪

0544525396 039091753

המימד הנוסף

מדריך למודעות עצמית, חשיבה חיובית ודמיון מודרך. ע"פ משנתו של רבי נחמן מברסלב אשר יוסיף לכם אור ושמחת חיים- כולל הדרכה מעשית.

להזמנות - 03-9091753

למוסד ע"ם הסגנון של הרב יוסף ביטון שליט"א להזמנות ישעורים וסדנאות 0544-525396